

18.4.78

כס"ז, י"א ניסן תשל"ח

לכבוד ראש הממשלה הנכבד מר מנחם בגין הי"ו.

שלום ורב ברכה.

הנה ב"ה הגעתי לגבורות, וכל ימי גודלתי וחונכתי להבין ולשמוע ללמוד וללמד, אך ורק את דברי התורה הנתונה והמסורה לנו מפי הקב"ה על ידי משה רבנו, בלי שום תערובת חכמות חיצוניות, וכל משך חיי עד היום קיימתי את המאמר, והיו מתאבק בעפר רגלי חכמים, הן על ידי ספריהם, והן ממה שקבלתי מהם על ידי זה שראיתי הנהגתם, ומה ששמעתי מהם פה אל פה, ויודע אני שדעתם היא דעת תורה הצלולה כפי שנתנה למשה מסיני, ומסורה לנו איש מפי איש בלי שום תערובת זרה. וכפי מיטב ידיעתי והכרתי הנהגה זאת ע"פ דעת תורה, הדריכה את עם ישראל, מיום היותו לעם עד היום ולא הכזיבה, וכי אך ורק בזכות זה ב"ה חיים וקיימים אנחנו לעומת כל מה שעבר עלינו באלפי השנים, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו ואנחנו המעט מכל העמים חיים וקיימים ולהם אין זכר, והגאון ר' יעקב עמדין ז"ל שחי מלפני מאתיים וחמישים שנה כתב "חיי נפשי שהנס של קיום עם ישראל הוא נס יותר גדול מהנס של יציאת מצרים" כל זה מורה לנו כי קיום כלל ישראל הוא שונה לגמרי מאומות אחרות, ולא דרכם דרכנו ומה שטוב אצלם לא טוב אצלנו, והם ניזונים וקיימים רק בברכת יצחק אבינו "ועל חרבך תחיה" וזאת לא דרכנו, וברכת יצחק אבינו ליעקב מתחילה במילים "ויתן לך אלקים" (בראשית כ"ז פסוק כ"ח), וכשנדייק נראה שאצל ברכת יצחק לעשו לא מוזכר שה' יתן לו רק שהוא יקח בידו ועל חרבך תחיה, ועם ישראל אפילו בזמן שהיו צריכים לערוך מלחמה היו צריכים לשאול בסנהדרין כמו שכתב הרמב"ם בפרק חמישי מהלכות מלכים הלכה ב'. ועל ידי מה שגזרו חז"ל על פת עכו"ם משום ייבון, ועל ייבון משום בנותיהן, זה היה הגורם לכלל ישראל שלא יתבוללו בין האומות, ובעינינו ראינו שהמדינות שבהם היה פרצות בדת ישראל התבוללו ואין שם לא דת ולא לאומיות, ומזה יש להבין שגם מה שחז"ל אסרו עלינו שלא למרוד באומות העולם ושלא לעלות בחומה (כתובות קי"א) זה אך ורק שדרשו טובתו של עמנו, כי הם ברוח קדשם ידעו ששנאת האומות לעם ישראל היא שנאת עולם וקבועה היא בלבם, ואין להתגרות בהם אף בזמן שהצדק אתנו, כי זה יוסיף שנאה על שנאה, ואל יחשוב שהשואה שעברה עלינו היתה אך ורק בגלל שלא הי' לנו מדינה לא כן הדבר אין במדינה בטיחות לקיומנו, ואף אם יהיה לנו כאן חמשה מליון ויותר, ח"ו כשיהיה מלחמה בין המעצמות הגדולות איזה ערך יהיה לכל זה לפי הטכניקה של היום, ואף אם גם אנחנו נהיה חזקים לא יהיה לזה ערך כנגד מעצמה גדולה, ובשנות המלחמה השני' כשהגרמנים עמדו על יד אל-עלמין וח"ו אם הי' נכנסין לארץ ישראל אפילו אם הי' כאן חמישה מליון איש הי' החורבן גדול מאד, והי' יותר גרוע ממקום אחר כי כאן אין יערות שיהי' פרטיזנים, ומצד אחד הים ומסביב מוקפים אנחנו באויבים ושונאים, ורק יד ה' היתה להסב לבם להלחם ברוסי' למען הציל את שארית הפליטה שהיתה בארץ ישראל.

לכן אני חושב שמן הראוי להזהר מלדבר גזזתה גבוהה, ולדעתי כדאי שלא לעמוד על ענין ההתנחלויות, וברצוני שכב' ידע, שוויתור שיעשה רק למען השלום, איננו ויתור, וכאשר הי' ירחם עלינו ויגיע זמן הפקודה הכל יוחזר לנו, ואינני מהסס לקבוע שלפי ההלכה אין כל מניעה לוותר על חלק מארץ ישראל למען השלום, ולפי ההסטוריא סבלנו יותר במדינות אירופא מאשר במדינות הערביות.

החלטתי לכתוב כל הנ"ל לכב', כי הנני עוקב כל הזמן אחרי פעילות כב', ויש לי תרשם שכב' מתרשם יותר מדי מדעתם של אנשים שאינם מתעמקים כדבעי בנושא הרציני והאחראי, והיות שהם מאנשי שלומו כב' מתרשם מהם, הגם שאני מקוה שאינו מקבל את דעתם למעשה, וכמו כן ברצוני להעיר תשומת לבו, שכב' לא יתפעל בענין זה מאנשים מפורסמים, שהשקפתם לא נובעת מההלכה הנצחית ומדעת התורה כפי שנמסר לנו מדור דור.

ברור שקשה לוותר בניגוד לרגש, ובמיוחד כאשר רגש זה לכאורה הוא רגש דתי, אבל חובתו של איש אחראי אשר מכריע בענין פקוח נפש, להתרומם מעל לרגשות, ולכלכל את מעשיו, רק לפי השכל הישר, וזה השכל המבוסס על דעת תורה.

ואני מתפלל שתצליח בדרכך לעמוד לפני שרים לטובת עמינו, והי' ידריךך בדרך הטובה, כי לב מלכים ושרים ביד ה', ובתקוה להקב"ה והבטחה שלמה בביאת משיח צדקנו וישועת ה' כהרף עין.

והריני לברכו בברכת חג כשר ושמח.

מאת המכבדו

אלעזר מנחם מן שך

